

Lad os erklære fattigdom ulovlig!

I dagene 17. til 20. september afholdt Emmaus International – i samarbejde med en lang række græsrodsorganisationer fra hele verden – et "Verdensforum for Alternativer" i Genève i Schweiz.

En af oplægsholderne var Roberto Savio, som er argentinsk/italiensk aktivist, journalist, kommunikationsekspert og grundlægger af det alternative medie Inter Press Service. Han kæmper for retten til information og for nødvendigheden i at stå op for værdien i social retfærdighed og solidaritet for at konfrontere det kapitalistiske økonomiske system og neoliberale ideologier. Her er hans tale, oversat fra Emmaus Internationals hjemmeside <https://www.emmaus-international.org/en/forum-news/2045-becoming-outraged,-declaring-poverty-illegal-and-standing-up-for-our-values.html> af Kristian Katholm Olsen, foranlediget af Genvej til Udvikling, som er dansk medlemsorganisation af Emmaus.

Hoveddrivkræfterne er grådighed og frygt

Siden Berlinmurens fald har vores verden været vidne til 30 år med fokus på grådighed, markedet, konkurrence og individuel succes. En verden formet af mekanismer som har fjernet mennesker fra kernen af vores samfund og i stedet har udskiftet denne kerne med markedet. Dette skift i værdier har betydet at ingen i mere end 20 år har fået lov at kritisere globalisering.

På internationale konferencer om økonomi blev man øjeblikkelig set som en trotskist, hvis man kritiserede globalisering. Folk er dog med tiden stoppet med udelukkende at se på det makroøkonomiske billede, har kigget nærmere på tingene og erkendt, at al denne økonomiske vækst ikke har ledt til udvikling, men i stedet en vækst som er koncentreret hos ganske få mennesker. I 2010 ejede 2.000 individer den samme mængde rigdom som 2,5 milliarder mennesker. I dag er disse 2.000 individer faldet til 60. Rigdom er blevet mere og mere koncentreret, mens de fattige er blevet endnu fattigere.

Oven i denne forandring i værdier og som følge af 20 års grådighed går vi nu ind i frygtens år. Historikere er enige om, at grådighed og frygt er to vigtige faktorer i alle større historiske forandringer, og i dag kan vi se at disse to faktorer er ved at skabe et samfund, der er karakteriseret af fremmedhad og nationalisme, som det kan ses gennem fænomener som Brexit såvel som valgene af Trump, Salvini, Orban og andre. I Europa er Steve Bannon, Donald Trumps tidligere rådgiver, ved at lancere en højreradikal alliance der vil omfatte nationalister og standhaftige forsvarere for suveræniteten.

Unge mennesker som er vokset op i denne kontekst, tror således at denne situation er normen. Termen "social retfærdighed" er forsvundet fra den offentlige debat. Ingen taler om "solidaritet" mere, men hvis man læser forfatningerne for mange af vores lande, kan man se flere referencer til solidaritet, til menneskerettigheder, til kulturelle elementer, til visioner, sociale strukturer og de værdier, som vi blev undervist i.

Hvad, jeg gerne vil fremhæve, er at jeres kamp er en kamp for værdier. Jeg har bemærket at det der motiverer jer, inklusive de fattigste mennesker, er værdier som menneskelighed og værdighed, men dette går imod vores samfunds nuværende værdisystem. Det går imod det, som politikerne bruger for at få stemmer og for at komme til magten. Det går imod systemet med forbrugerismen og markedets dominans. Men I fører ikke den kamp alene, denne kamp har eksisteret gennem historien, og vi må alle være bevidste om dette. I viser flaget for det, tusindvis af mennesker har givet deres liv for gennem årene. Generationer af mennesker har brugt deres liv på at skabe en bevægelse for en smukkere verden, en verden med solidaritet.

Bliv oprørte og stå op for vores værdier

Et andet vigtigt aspekt, jeg har lagt mærke til, er hvordan I ikke har mistet evnen til at blive oprørte, modsat de fleste mennesker i verden i dag.

Jeg mener at vi er i en epoke med søvngængereri. Lad os tage eksemplet med klimaforandringerne! Det er en påtrængende problemstilling, den påvirker os alle, og dog bliver der intet gjort for at forhindre det i at ske. Vi har, med al sandsynlighed, allerede tabt kampen.

Fattigdom burde også være en prioritering, og dog er den blevet usynlig i den offentlige debat. Siden markedet har taget over, er fattigdom blevet vurderet til at være uundgåelig; men det er ikke sandt, og vi burde derfor erklære fattigdom ulovlig, mens vi kigger indad for at identificere årsagerne til denne krise. Vi må kæmpe imod denne situation og erklære fattigdom ulovlig for at vække vores medborgere fra deres søvngængereri.

Jeg mener, at debatten mellem socialisme og kapitalisme, som var karakteristisk for min generation, ikke er gyldig længere. Kapitalismen har skabt en verden, som ikke længere er levedygtig, og systemet er nødt til at anerkende, før eller siden, at vi lever i en verden, som vi ikke længere kan regere, som ikke længere er bæredygtig, og som ikke længere er legitim.

Desværre bevæger venstrefløjten og dens kampe imod den neoliberale globalisering sig tættere på den nye højrefløj. Vi har haft "den nye venstrefløj", som samtykkede i at styre globaliseringen, hvilket er endt i en rungende fiasko. Vore dages "nye højrefløj" er ikke baseret på ideologi, men på identitet og følelser samt aspekter, der er helt frakoblet veritabel politisk teori. Denne "nye højrefløj" er kendetegnet ved frustration og eksklusion, som opleves af ofrene for den liberale globalisering og fører til skabelsen af nye styreformer.

Når Trump henvender sig til sine 63 millioner Twitter-følgere, henvender han sig direkte til sine fremtidige vælgere: 88 pct. af dem ville gerne have ham genvalgt til sin anden regeringsperiode. Det er mennesker, som ikke læser aviser, som ikke lytter til medierne, og som er fuldstændigt afhængige af dette horisontale forhold til deres leder.

Det vil blive hårdt de næste par år. I den offentlige debat hører vi ikke længere om politik og ideer. Fokus er på følelser og frygt, deriblandt frygten for immigration og den angivelige trussel, den repræsenterer. Der er en mangel på ideologisk debat i vores samfund, og det er derfor, jeg mener, at vores styrke må være at demonstrere at vi har værdier, værdier som er en del af historien, og vi må pga. disse værdier forlade frygtens politik og vende tilbage til politikker med reelle værdier og indhold.

Jeg håber, at min tale, en tale fra en gammel mand der fortæller sin livshistorie, vil hjælpe jer til at se at jeres kamp er en del af en lang fornem tradition. Jeres kamp er nødvendig for de enkelte mennesker, men er også af historisk betydning.

- *Genève, den 19. september 2018.*